بنام یکتا خداوند توانا

جمیع عالم از برای این یوم مبارک خلق شد و جمیع صحف و کتب و زبر و الواح عباد را باینظهور بشارت داده و آنچه خلق شده در عالم از الآء و نعمتها شکّی نبوده و نیست که ازبرای حق خلق شده و از عدم بوجود آمده معذلک او را در أخرب بلاد محل دادهاند و در اوّل ورود اگر چه اعلی المقام مقرّ مظلوم واقع لکن در بیتی که متصّلا از سقف خاک میریخت و همچنین ارضش در زیر تراب مستور ساکن و از جمیع جهات غافلین سخت گرفته بودند بشأنیکه حزن من فی الملکوت را احاطه نموده بود معذلک صبر نمودیم انّ ربّک لهو الصّبّار السّتّار الغفور الکریم لذا آنجناب نباید از اختلافات دنیا و شئونات غیر مرضیّهٔ آن مکدّر باشند لعمر الله اگر شأنی در او مشاهده میشد هر آینه انبیا واصفیا و اولیای آلهی خود را بدست ظالمین نمیدادند امور را بحق تفویض نما و بر او توکّل کن و از او بخواه آنچه مصلحت آنجناب است ظاهر فرماید قل سبحانک یا من باسمک ماج بحر العرفان فی الامکان و بحبّک اشتعلت النّار فی الاکباد اسئلک بهاء هویّتک و باء ابدیّتک و بحر ارادتک و شمس مشیّتک و بصریخ المخلصین فی ایّامک و ضجیج المقرّبین فی سجن اعدائک بان تجعلنی راضیا بما قدّرت لی من قلمک الاعلی فی ملکوت الانشاء ثمّ انزل لی من سماء رحمتک ما ینفعنی بجودک و کرمک ایربّ قد فوّضت امری الیک و توکّلت علیک اسئلک بان تثّبت قدمی ثمّ ارزقنی ما یقرّبنی الیک فی کلّ الاحوال انّک انت الغنیّ المتعال ایربّ اسئلک بانوار وجهک و ظهورات عظمتک بان تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک و خدمة امرک انّک انت الّذی تعلم ما فی نفسی و لا اعلم ما عندک و انّک انت المقتدر الغفور الکریم یا من فی قبضتک زمام من فی السّموات و الارضین .